

Відповідно до цього, можна сказати, що перераховані нами різновиди психічних розладів є для людини особливо небезпечними, оскільки більшість з них виступають передумовою формування особистості злочинця. Проте, вбивцями та маніяками не стають за один день. Це процес тривалий, коріння якого йдуть з дитинства.

Отже, основними чинниками формування та розвитку психічних патологій виступають внутріутробний розвиток ембріона, проведення пологів, виховання, навчання, первинне і вторинне соціальне середовище розвитку.

Список літератури

1. Бреслав Г.М. Эмоциональные особенности формирования личности в детстве: норма и отклонения. / Г.М. Бреслав – М., 1990.
2. Бухановский А. Общая психопатология. / А. Бухановский – М., 2003.
3. Варій М.Й. Загальна психологія: Навч. посібник / Для студ. психол. і педагог. спеціальностей. / М.Й. Варій – Львів: Край, 2005.

*Науковий керівник: Каряка І.В.,
канд. психол. наук, доцент*

УДК 347.62:167.1 (043.2)

Курінна О.О.

Національний авіаційний університет, Київ

ПРОБЛЕМИ СІМ'Ї У РІЗНІ ПЕРІОДИ ПОДРУЖНЬОГО ЖИТТЯ

Сім'я – це насамперед соціальна система, яка формується на основі постійного взаємозв'язку з навколишнім середовищем. Дві людини створюючи сім'ю, повинні бути емоційно готовими постійно розвиватися, долати всілякі труднощі та бути поруч один з одним. Розвиток сім'ї це перебування двох або більше осіб в постійному життєвому періодичному циклі. Життєвий цикл – це певна історія життя сім'ї, її власна динаміка та певні події у житті сім'ї. Як відомо, молоді люди, які щойно створили сім'ю, та подружжя, які прожили разом не одне десятиріччя, по-різному ставляться до подолання різних розбіжностей один з одним, труднощів, які виникають в період життя подружжя та й один до одного також ставляться по-різному.

Багато відомих вчених в різні часи досліджували проблеми які виникають під час подружнього життя. Одним із перших – був Е. Дюваль та Р. Хілом на загальнонаціональній американській конференції з проблем сімейного життя, де ними було зроблено доповідь про динаміку сімейної

взаємодії. Спочатку було виявлено 24 стадії сімейного циклу, згодом ідея почала широко розглядатися в психотерапії, та стадії життєвого циклу звелися до основних 7-8 [1].

Але що означає «проблеми в сім'ї»? Чому вони виникають? Проблеми – це насамперед, певні непорозуміння між подружжям, труднощі, які вони не в змозі подолати. Однією з найпоширеніших причин є порушення на якій-небудь із стадій життєвого циклу сім'ї.

Умовно життєвий цикл розділяють таким чином:

1. Період залицяння.
2. Фаза проживання подружжя без дітей (стадія монади).
3. Сім'я з маленькою дитиною (стадія тріади).
4. Фаза стабілізації.
5. Фаза, в якій діти поступово покидають будинок.
6. Фаза «порожнього гнізда».
7. Фаза, в якій хтось із партнерів залишається один після смерті.

Кожна фаза має свої закономірності, завдання та так звані періоди кризи, які часто стають несприятливими для подружжя, яке не вміє бути одним цілим. Перехід на нову фазу, для кожного подружжя, це завжди криза, яка може по-різному проявитися. Особливо гостро може проявитися, коли подружжя не вміє самостійно долати неприємності, не бачать можливості пристосування до нової ситуації або ж взагалі не приймають її.

У період залицяння молоді люди повинні бути емоційно зрілими, готовими для створення сім'ї, досягти емоційної та фінансової незалежності від батьків, підібрати власні заняття та вподобання для чіткого розуміння власних потреб. Але, поруч з цим, молодим людям необхідно і розвиватися, як індивідуально, так і разом, що сприятиме подальшому розвитку сім'ї. Щоб успішно уникнути наступну кризу, молоді люди повинні чітко розуміти, що вони виросли та виховувались в різних сім'ях, тому і звички та традиції в обох сім'ях різні. На стадії тріади дуже важливим, є домовлення між подружжям. Так як їх було двоє, а тепер – троє. І проблеми та обов'язки зовсім інші. Також неприємними та критичними моментами в житті молодого подружжя є активна позиція бабусь та дідусів, які безпосередньо намагаються впливати та навчати одне з подружжя, або і на обох відразу. Криза, фази стабілізації, протікає, зазвичай, у середині подружнього життя. Тобто люди вже мають певний, досить вагомий, життєвий досвід, розуміють власні бажання, цілі та потреби, але мають певні обмеження відповідно до вимог та норм соціуму. Коли діти покидають будинок або ж приводить до нього когось нового це великий стрес та переживання для сім'ї. На фазі «порожнього гнізда», раптом батьки можуть відчутти себе нікому не потрібними, відчуженими та самотніми. Може загостритись проблема перебування один з одним, відсутність тієї кількості спілкування, яка була раніше. Виникає проблема у догляді старого чоловіка або жінки. Якщо один із членів подружжя помирає,